

Pentru

Sibiu:

1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1 an 10 fl.casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

monarhie:

1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1 an 14 fl.

România și străinătate:

1/4 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se înapoiază.

ianuarie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual pre lungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** la fașile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiu, 3 Ianuarie st. v.

„Reuniunea maghiară de cultură“ din Cluj a intrat într'un impas: episcopul romano-catolic al Ardealului n'a aderat la propunerea făcută de episcopul reformat și Dominic Szász în ceea-ce privește apărarea Maghiarilor „expuși“, ba s'au ivit chiar și în presa maghiară voci, care desaproabă tactica propusă de zelosul episcop al reformatilor din Ardeal.

Vedând aceasta, comisiunea exmisă de „reuniune“ pentru formularea propunerilor, s'a pronunțat contra proiectului prezentat de episcopul Szász.

Dând în numărul de astăzi expresiune mâlnirii cercurilor, pe care le reprezintă, „Kolozsvar“ încheie cu cuvintele:

„Mai așteptăm una, — ce vor dice acum, vedând această schimbare, diarele naționalităților“.

Foia „Tribunei“.

Fiuțul oii.

— Poveste dela Rodna-veche. —

În vremile de demult Dumneșeu umbla cu fiul Petru pe pământ, printre oameni, și le cerea firea și inima. Umblând ei așa, au ajuns într'un munte, unde era o stână de oi. Oile erau după strungă; ei intrară dar' în coliba baciului și îi dădură „bună vremea“, ca oare cei de omenie. Baciul însă nici nu le dăse „bine bună“, ci-i întrebă răstit: „Dar' voi, mșilor, ce umblați pe aici?“ —

— Umblăm, — dăse Dumneșeu, — prin astă lmeare, și fiindcă sîntem osteniți de drum și fmi, am intrat la d-ta să cerem ceva de mne.

— Hm! — grăi baciul, — toți leneșii ar

lădapte și caș, dar' ei nu știu cât de greu iează oile; mergeți în treabă-vă!

Atunci străinii dau să mergă, dar' un băiat,

tre a în fundul colibei, îi oprește:

— Ia stați, bade, că am și eu o oiță, mă duc

o ulg în strungăreață, ca să nu mergeți

niare înfruptați dela stână.

Străinii se întoarseră, ear' băiatul merse să-si

beură gol, că el bucată de pâne nu avea de unde să le dea. După-ce se săturară, Dumneșeu îi dăse băiatului: „Măi băiete, ia-ți tu ochesica ta și hai cu noi“.

Copilul se învoi; luă oița cea oacheșă și merse cu cei doi moșnegi.

Cum mergeau ei așa, Dumneșeu dăse într'un târziu: „Așa 'mi-e de dor de carne!“

Ear' băiatul răspunde: „De 'ți-e dor, haid' ajută-mi să tragem pielea mielului de sub oaie, că e grasuț.“

Băiatul tăia mielul oii și ferece carnea cea fragedă bine, până-ce se desghiocă toată de pe oase.

După-ce mănăcă toată carnea, Dumneșeu dăse cătră băiat: „Seamănă tu oasele mielului, cât e lunca asta de mare, și hai după noi.“

Băiatul ascultă, semănă oasele mielului prin luncă și porni după cei doi moșnegi.

Din oase se făcură tot oi, și era o turmă mai mare decât aceea, la care el slugise. Oița cea oacheșă era nădrăvană, și nici nu putea fi altfel, că doară din laptele ei beuse chiar D-șeu cu sfântul Petru, și mielul ei ear' ei îl mănăcă; ea mergea tot înaintea turmei și era ca un pcurar, care-i mai harnic.

După-ce mai merșeră o leacă de cale, ear' îi dăse D-șeu băiatului: „Să mergi în munții cutare și cutare, acolo să-ți faci stână și să ai noroc, că nimeni nu te-a întreba, de ce-ți ții turma pe acolo, numai să fi cuminte!“

Și s'a dus băiatul acolo în munții aceia

și a făcut stână și oacheșă umbla cu turma la

de linia Oradea-mare—Siria—Radna, nu era poporațiune română: astăzi tocmai acolo avem cele mai de frunte sate românesce. Sînt mai ales Români, care după revoluțiunea dela 1848 s'au coborît din munții Ardealului pe șesul mănăs.

În sfîrșit, nu exagerăm, dacă dăcem, că a patra parte din poporațiunea României sînt Ardeleni trecuți de aici în timpul secolului XIX sub protecțiunea Austriei și, acum de douăzeci de ani, din cauza miseriilor economice. În Moldova și cu atât mai virtos în Muntenia pretutindenea dai de urma Mocanilor, atât la munte, cât și pe șes. Satele adese-ori se împart în două: pămînteni și Ungureni, care au port deosebit de al „pămîntenilor“, portul lor ardelenesc.

Cu toate aceste poporațiunea română a Ardealului nu a scăzut, ci s'a întreit în timp de o sută de ani și nu scade nici acum. An cu an trec din Ardeal în România 30—50 mii de Ardeleni, dintre care cei mai mulți nu se mai întore, dar' golurile, pe care Români duși le lasă, tot Români le umplu. După date statistice oficiale singur Reșinarul, vre-o 4500 suflete, a sporit în timp de 25 ani poporațiunea României cu peste 5000 de suflete și n'a scăzut decât cu vre-o două sute. Astfel Săliștea, astfel Săcelele, astfel întreaga mărginime, Teara-Făgărașului, Teara-Bârsei, întregul Ardeal. Chiar din Selagiu și din Maramureș găsim oameni în România. Mînați de miseriile vieții unii se duc, dar' rămân alții, care continuă aici lupta pentru existență.

Dl George Szatmáry publică tot în coloanele diarului „Kolozsvar“ un studiu prețios, din care concetățenii nostri maghiari pot să tragă învățătura, că-și risipește puterile, dacă se opintesc a slăbi elementul român din Ardeal, căci cu cât mai mult se opintesc, cu atât mai virtos deșteaptă în el conștiința de rasă și îl împing la agresiune.

Vom mai reveni asupra acestui studiu. Deocamdată ne mărginim a mărturisii, că

e legitimă apărarea Maghiarilor, numai că nu știu Maghiarii să se apere.

Românii sînt cei mai inofensivi oameni. Țin ca numai puțini alții la limba, la religiunea, la obiceiurile, într'un cuvînt la individualitatea lor națională, dar' tocmai de aceea se disting prin cel mai deservit respect față cu individualitatea altora. Numai însă cîtă vreme nu se simt atacati. Agresiva altora îi îndârjesce, și îndârjiți odată, sînt cei mai primejdioși dușmani, fiindcă sînt chibzuiți, știu să rabde, țin minte, își urmăresc cu o statornicie adeseori uimitoare scopurile și, mai presus de toate, chiar desbinați între dinșii, sînt totdeauna uniți față cu alții.

Și de aceea singura „tactică“ înțeleaptă e de a trăi bine cu Români.

Dl Szatmáry constată, că dintre 146 comune, care au înaintea numelui lor predicatul „Magyar“ ori „Székely“, astăzi 47 au poporațiune română ori în majoritate română.

De ce?

Pentru-că Maghiarii n'au trăit bine cu Români, ci s'au luptat contra lor, și cine atacă, se expune.

Nota caracteristică a Românului e, că el nu se expune, dar' resistă și respinge pe cei-ce îl atacă.

„Elementul german, — dăce dl Szatmáry, — a pierdut 81 comune, cel slav a pierdut 83, din contră cel maghiar a câștigat 32, ear' cel român 112“.

Pentru-că Români nu se „expun“, și aceste 112 comune, pe care le-au câștigat, dovedesc numai, că știu nu numai să reziste, ci și să respingă totodată pe cei-ce devin agresivi.

Maghiarii să-și caute dar' de treburi lor, să se lupte cu propriile lor miserii, căci aici la noi cu propaganda maghiară n'au să facă nici o treabă: pe Români numai ca prieteni pot să 'și-i câștige. — Aceasta însă numai cu un preț oarecare. —

O veduvă frumoasă și vicleană îl ochi bine pe fecior, vedea că e voinic, frumos, dar' neumblat în lume; deci își puse carul în petri să-l amăgească. Se duse dela biserică fuga acasă, umplu o ploscă de vinars, puse nisce plăcinte într'o merindare și se luă tot în piciorul lui, du-te, du-te, pe munte în sus până la stâna lui.

— Bună ziua, voinice!

— Mulțumesc d-tale; dar' ce umbli pe aici?

— O, voinice, dragul meu, tu precum se vede nu știi obiceiul satului nostru. Am pus pomeană după bărbatul meu, fie iertat, care a murit sînt acum șese săptămîni, și am chemat pe toți oamenii care au fost ați la biserică; vedînd că tu ai venit încoace și n'am avut de unde te lua, ca să te chem la pomeană, după obiceiul satului, a trebuit să vin să-ți aduc pomeana aci. Eată beutură și mîncare, ospetează-te de sufletul mortului.

Și prinse feciorul meu plosca în mână, și trase din ea una pcurărească, mai beu și veduva cea frumoasă, mai beu și el, și tot pe rînd umbla plosca dela unul la altul, — de sufletul mortului, — până-ce se oțeliră ca tunul, — apoi o începură la dragoste.

Era însă aproape de ameași. Turma venia la staul. Atunci îi vine feciorului ceva în minte și prinse a schimba fețe.

— Ce ai? — îl întrebă veduva.

— Ce am, nu e bine; vine turma, și de află ochesica mea, că tu ești aci, se va supăra foc pe mine.

Pregătiri de război? Organul vienez oficios „Die Presse” raportează: Ministerul de război comun a ordonat, ca toți cruciții, cari mai restează după subtragerea contingentului și nu sînt încă instruiți, să nu se convoace ca și până acuma abia la 1 Aprilie n., ci deja pe 20 Februarie n.

Correspondență din Viena.

Viena, 12 Ianuarie n. 1887.

Ministrul francez de afaceri externe, care primi deputațiunea bulgară, a îndrumat-o cu cererea ei de mediațiune la Poartă.

În același timp „Journal des Debates” publică un articol, care se întoarce cu cea mai mare decisiune contra regentei bulgare.

Acest articol, care face regentilor bulgari aceleași politețe, pe care sîntem obișnuiți să le cetim în presa rusă, apasă dreptul Rusiei, de a exercita asupra Bulgariei un fel de tutelă.

În același timp acordă Turciei ca putere suverană prerogativa, de a interveni în Bulgaria.

Dar' fiindcă Rusia și Turcia sînt de acord, apoi articolul jurnalului francez declară la finele argumentațiilor sale, că găsesc inconcepuibil, cu ce drept alte state spriginesc guvernul de dictatori și de capete aprinse instalate în Sofia și le încurajază.

Vedem deci, că Franția se află absolutamente pe partea Rusiei și a Turciei în cestiunea bulgară.

Tot așa și Germania își alesese deja mai înainte punctul seu de vedere, și recepțiunea care fu făcută deputațiunii bulgare în Berlin de către contele Herbert Bismarck, nu poate fi luată de altceva, decât de o copie cu precauțiuni aproape curioase făcute de ministrul francez Flourens.

Dar' dacă Rusia și Turcia, precum și Germania și Franția sînt unite asupra tratării cestiunii bulgare, apoi care sînt celelalte mari puteri, care încurajază și spriginesc regenta bulgară, precum o afirmă jurnalul francez? Dacă am voi să admitem, că Rusia, Turcia, Germania și Franția ar forma o grupă, apoi rămâne Austria, Englitera și Italia, care ar forma o altă grupă.

Era deja de facto cestiunea de o asemenea coalițiune, și s'au făcut deja încercări să detașeze pe Germania dela Rusia și să o atragă la coalițiunea austro-anglo-italiană.

Se poate, ca bărbaii de stat maghiari să fi avut și ei înaintea ochilor în delegațiune o asemenea grupare de mari puteri, pe când forțau pe contele Kálnoky să iee o atitudine mai energică contra Rusiei. Se pare însă, că în timpul acesta raporturile diplomatice în concertul european s'au desvoltat într-o direcție, care e de tot diametral opusă realizațiunii unui astfel de grupament de putere.

Germania nu crede, că va face război Rusiei, și Englitera nu e un aliat, pe care se poate baza, ear' cît privește pe Italia, apoi cunoaștem foarte bine, ce forme are desinteresul ei. Austria s'ar însărcina ea singură cu toți pericollii, și omul nu trebuie să se mire de loc, dacă în cercurile guvernamentale de aci nu e nimenea dispus să iee în entreprisă un asemenea risc.

— Că nu m'a vedea; eată până mulgi tu oile, eu m' culc în colibă și m' acopăr cu gluga, să nu m' zărească.

Așa și făcî, ear' feciorul se puse în strungă să-și mulgă oile. Dar' nici o oaie nu-i mai venia la muls. Atunci el își cam răstii:

— Dă, oacheșă, în strungă!

Ear' ea îi răspunse:

— Dee cea de sub glugă!

Vedînd feciorul, că oaia cea oacheșă îi cunoașce păcatele, se mîniă și o sudui:

— Ai, morții tei de oacheșă!

Atunci turma — sbr! se făcu nevedută, și el rămase singur singurel în strungă cu găleata între genunchi și începî a plînge ca un copil mic și a se ruga:

— Doamne, Dumneșeu meu, după-ce din binele, în care am fost, numai prin prostia mea am ajuns ear' sărac, fii bun și-mi ia și țilele, fă-mă o buruiănă să m' acăț de lăna oilor, după-ce acum ele fug de mine.

Dumneșeu îl ascultă, îl prefăcu scaiu, și el, când numai trecea o oaie pre lungă el, se acăță de lăna ei, de dragă ce-i era, și se tot acăță până în ziua de astăzi, ear' oamenii nu aruncă în foc scaii, care îi află pe lăna oilor, fiindcă știu, că aceia din om sînt făcuți. Și o țicăla este: „Se acăță de om ca scaiul de oaie”. Știți d-voastră, despre cine țică Românu așa...

(Va urma.)

Combiatiunea Germaniei cu Rusia acordă Austriei avantajii sigure, care în ori-ce cas sînt preferabile pozițiunii expuse, în care ar ajunge Austria de sigur abandonînd această combinațiune.

Cheia situațiunii se află în Germania în ori-ce cas. Pentru-că aceasta nu poate să se decidă și se abandoneze alianța rusă, de aceea ori-ce întreprindere de a forma o coalițiune contra Rusiei, române un copil, născut mort.

Cestiunea bulgară va afla deci o soluțiune, care nu îndeplinește poate toate dorințele Țarului, care însă va ține pe deplin cont de pretențiunile moderate ale Rusiei.

Regenta bulgară va încerca, se poate, multe, până-ce va evacua locul. Încurajările și incitațiunile pe sub mână nu-i vor lipsi. Căci mai mult decât o putere europeană e în secret animată de dorința cea mai sinceră, de a opune acțiunii rusești cît se poate mai multe dificultăți.

Dar' d-nii Stambuloff și Muteoroff vor fi cu toate aceste nevoiți să se retragă în fine.

Austria e forte și destul de armată, spre a pute pronunța *veto* al ei la cazul de nevoie contra Rusiei în Bulgaria. De sigur un număr bun se va bucura și ne vor fi recunoscători în Europa, că ne opunem atât de curagios influenței rusești. Dar' înainte de toate cestiunea trebuie să fie decisă, dacă noi sîntem aceia, care vom trage profit de această temeritate și dacă interesele noastre reclamă un asemenea risc.

Revistă politică.

Sibiu, 3 Ianuarie st. v.

Cestiunea convenției comerciale cu România a devenit o cestiune permanentă în detrimentul ambelor state învecinate. Într-o vreme se vorbea, că după-ce, în urma consultărilor ce le-au avut în Viena, se vor fi unit asupra punctelor principale ale convenției ce va avea să se încheie, delegații guvernelor respective se vor întruni în București pentru încheierea definitivă a convenției. Acum delegații români, afară de dl Sturdza, au plecat la București, fără-ca să se fi putut înțelege cu cei din Viena asupra cestiunilor mai dificile, și se vorbește, că în curînd va pleca din Viena și dl Sturdza, ear' preste vre-o trei săptămîni se vor întoarce cu toții la Viena, spre a reîncepe negocierile întrerupte și a se înțelege definitiv în ceea-ce privesc punctele litigioase ale convenției. Se vede deci, că negocierile convenționale se află și acum încă numai în stadiul unor consultări prealabile și că negocierile adevărate tot vor avea să se continue acolo, unde au fost întrerupte, în București.

Din o pretinsă parte bine informată primesc „N. Fr. Pr.” următoarea împărțire, care ilustrează negocierile întrerupte cu România din punct de vedere românesc:

Până acum negocierile au consistat așa țicînd numai dintr-o schimbare de idei. De un progres se poate la toată întîmplarea privi și aceea, că de astădată s'au desbătut astfel de puncte, care mai nainte se țineau de indiscutabile. Se crede, că clausula celei mai mari favorizări se va pute înlătura și prin o circumscriere și poate că nu cu nedrept se obiecționează, că principial favorizarea cea mai mare are să cadă cu atât mai virtos, cu cît în cele mai multe convenții comunicațiunea dela granițe e supusă unor dispozițiuni speciale. Atît se poate de altminterlea admite cu toată probabilitatea, că se vor acorda favoruri mari pentru exportul celor mai însemnate produse austriace. Astfel postavul cel fin, lemnăriile fine și sticla cea fină se vor tracta de sigur în mod foarte favorabil, va fi însă cu greu a scuti de o vamă mai mare articlii acestia ce sînt de o calitate mai dură. Chiar în această privință s'a stabilit în lunile din urmă în România o industrie națională și guvernului român îi vine foarte greu să sacrifice aceste rezultate. Importul de vite în Austria e cel mai important punct al rezolvării cestiunii. Economia Țerii Românești a venit în perplexitate dela începutul războiului vamal numai chiar din cauza exportului de vite. De present se vinde în multe districte ale României chilo de carne cu 10 cr., din ceea-ce se vede mai bine, ce avantajii ar avea consumatorul din Austria prin deschiderea graniței. Drept un lucru ciudat se poate aci observa, că țeranul român, care mai nainte nici odată nu consuma carnea, de față și între aceste împregiurări se obișnuiesc cu nutrețul de carne. Această normă ilustrare are să servească numai drept o iconă a dispoziției, și cu toate aceste trebuie să recu-

noașem că raporturile politice încă vor contribui la ajungerea unui rezultat favorabil.

Correspondentul din București al ziarului „Pester Lloyd” trimite acestuia în privința negocierilor convenționale cu România următoarea depeșă cu data dela 13 Ianuarie n.:

Din isvor românesc am înțeles, că negocierile convenționale cu România sînt a se privi de nereușite. Toate versiunile contrare sînt false. În ciuda celei mai mari prezeniri a guvernelor noastre în cestiunea de vite și în cestiunea veterinară, guvernul român persistă în mod hotărît pre lungă neacordarea favorizării celei mai mari. În interesul unor importante ramuri de industrie persistă de altă parte reprezentanții austriaci pre lungă denegarea unei convenții, care exclude anumii articli dela favorizarea cea mai mare. În urma acestor diferențe negocierile s'au sistat pe timp nedeterminat.

După o împărțire ce o primesc din Paris „Pol. Corr.”, acolo se scie pozitiv, că cabinetul rusesc a eșit din pasivitatea, ce a devedit-o în săptămînile din urmă, prin manifestațiuni, care sînt potrivite a deschide calea unei înțelegeri a puterilor în ceea-ce privesc cestiunea bulgară. De altă parte se scrie din Roma, că până acum nu există nici o faptă, din care s'ar pute concluda, că Rusia renunță la candidatura principelui din Mingrelia. Ca un semn al timpului trebuie în sfîrșit să se constate, că de present domnesce o mare intimitate între Turcia și Muntenegru. Acestei intimități s'a dat expresiune și cu prilegiul onomasticeii principelui Nicolae prin aceea, că Sultanul și-a exprimat felicitările sale, ceea-ce a avut drept urmare o schimbare de asigurări de prietenie.

Toate foile rusești își exprimă mulțumirea față cu răspunsul ce l-a dat ministrul de externe francez delegaților bulgari. De mult, foarte de mult — scrie „Novoje Vremia” — nu s'au auzit din cercurile diplomatice cuvinte înțelepte și care stau în consonanță cu adevărul faptic! Aceste cuvinte pot să întîmpine în Rusia numai cea mai mare și mai sinceră simpatie, și țică foile din Viena și Londra ce vor voi, „diplomatul novî” a nimerit-o cu sfaturile ce le-a dat delegațiunii bulgare.

„Novosti” țică, că acum nu numai guvernul bulgar, ci întreaga Europă va ști, că țeara a cărei iubire de libertate e îndestul de cunoscută, nu simpatisează cu cea iubire de libertate, care e apărută de domni Stambuloff și soții și de tutorii europeni ai acestora. Aceasta dovedește de asemenea, că în dosul acestei independențe stau ascunse astfel de aspirațiuni, care n'au nimic de a face cu aceea. Cea mai naturală aplanare a actualelor dificultăți ar fi o supunere față cu pretențiunile Rusiei și ale Turciei, care în momentul de față purced cu deservire solidari. Numita foaie își termină articolul respectiv prin exprimarea speranței, că cuvintele dlui Flourens vor desmeți pe cei din Pesta, Viena, Londra și celelalte capitale europene.

Bismarck despre situație.

(Urmare și fine.)

Nu mai puțin încordate au fost năsuțele noastre, pentru a susține pacea cu Franția. De au fost aceste năsuțe atât de fericite ca în Ost, eu nu o știu. Singur raportul cu Rusia ne-ar fi silit să facem proiectul, dar' cestiunea, cum vom sta noi în viitor cu Franția, e mai puțin sigură, decât aceea a Austriei față cu Rusia. Cu Italia și Englitera stăm în cea mai bună înțelegere. Între noi și Franția e mai greu de a stabili pacea, pentru-că trebuie să se streceure un secol dela cucerirea orașelor, Metz, Toul și Verdun, ca procesul să-și fi sfîrșit cursul seu. Noi nu voim nici Toul nici Verdun, ear' Metz îl avem, de atunci însă a rămas cestiunea graniței litigioase. Este ea terminată, aceasta D-Voastre o știți atît de puțin cît și eu. Eu unul cred însă, că ea nu e terminată. Noi am încercat totul, pentru a câștiga prietinia Franceiei, și am favorizat toate dorințele ei, numai acele nu, cari se referiau la granița dela Rhen. Noi nu avem nici vre-un motiv plausibil, dar' nici intențiunea de a ataca pe Franția. Totdeauna a fost departe de mine gîndul: a purta război numai pentru aceea, pentru-că acesta ar fi mai tîrziu inevitabil și poate că atunci se va purta în împregiurări

pentru noi mai nefavorabil, nu va fi nici cînd acela, Dacă ar voi Francezii, atîta vreme, până îi voi atînci pacea ar fi asigurată. Ce să luăm noi dela Franția? Eu voiam să iau Metzul, ci eram nița limbii. Însă Thiers imputem da, numai una, ori Belfort. Eram îngrijat pe atunci pentru tralilor, și de aceea m' înțelegea cu dinaintea mea (Moltke). El răspunde prețuesce 100.000 oameni; la aceas am Să luăm dar' Metz-ul, căci și pentru ei e de aceeași valoare, dacă ei vor cu 100.000 oameni. Noi nu vor Franția. Sînt mulți Francezii, care aceasta. Aceia, care voesc războiul ocamdată caută posibilitatea de război cu toată puterea, aștă le revanche. Doritorii de revanșă spun țeranului în tot momentul de partea infamilor germani. Eu am credere în Goblet și Flourens; ei sînt bărbai, cari voesc războiul cu noi. Tot așa erau Freycinet și Ferry.

Dar' încrederea aceastanu-midă siguranța de a pute țice, că avem război în de ce țile sau în de ce ani. Cine o putea sci aceasta în preșeara retragerii lui Freycinet? Eu unul nu am știut-o. Cât de greu a fost numai acum de curînd, a aia un minister în Franția. În toată ziua poate să vină la putere un guvern, care e silit să trească din fea sacră. Despre aceasta nu m' pot liniști frasele frumoase. Că D-Voastre veți vota ultimul teler, cînd va sosi primejdia, sînt vorbe goale. Cuvintele însă nu sînt soldați și vorbele nu sînt batalioane. Noi trebuie să fim pregătiți, a vedea reînnoirea procesului istoric între Franția și Germania. Noi sîntem acum în proprietatea obiectului de ceartă. Că Franția va renunța la acest obiect pe mai mult timp, aceea nu o va crede nimeni. Pînă acum nu a avut nici un guvern din Franția curagiu de a declara, că el se razimă pe pacea de Frankfurt, nu l'a avut, pentru-că opinia publică e în contră. După-ce Franția seamănă unei mașine umplute cu abur până la exploziune, unde o schintee, o mișcare stîngace ajunge ca să sfîrșie ventilul, numai posibilitatea unui atac din partea Franceiei e destul motiv, pentru a se vota proiectul. Singura posibilitate calamitate; ea va fi împedecată, dacă noi vom fi puternici. Posibilitatea unui atac francez, care astăzi nu există, s'ar ivi, îndată-ce ține la putere un guvern, care crede a ne înșega pe noi, fie prin număr mai mare al comitanților, fie prin superioritatea în armament sau prin praf de pușcă mai bun. Eu nu sînt destul de fricos a presupune, că noi am pute să succedăm într-un război, dar' posibilitatea nu e exclusă, aceasta o contestează numai civilii: generalii și suveranii, cari au venit în atingere cu armata aceasta, cugată altfel. Apoi e un curagiu tragic a contesta, că noi nu avem lipsă de o armare mai completă față cu Franția. Nu prețuiți în prea puțin puterea Franceiei. Francezii sînt un popor războinic și viteaz; și e numai o întîmplare, că la 1870 i-am bătut. Ar fi o prea mare încredere a ține Franția de învinsă, dacă ne-ar ataca.

Dacă stăm astfel, atunci sînt urmările unui război nefericit totuși prea triste, încît să pută lua cineva responsabilitatea pentru ele. Noi avem trebuință în viitor de o lege, care pune sub acuză pe acei deputați, cari au luat parte la hotărîri ce duc patri în primejdie. Dacă vom succumba, și după manul va sta înaintea Berlinului cum am sta noi înaintea Parisului, Francezii de sigur n' vor fi învingători modelați cum am fost noi: ne vor *saigner à blanc*, până la scurgerea dîră a sîngelui, ei nu se vor mulțumi cu 5 mîle, nici cu Elsația-Lotaringia, noi am trebui le dăm de doue ori atîta la Rhen, în Schles și Posen să le facem concesțiuni, să ne înv restabilirea Hanoverei, căci aceasta o înțelano-veranii sub „drept legal”. Căci pacea doar' și ea în colecțiunea de legi.

Și noi am fi siliți să purcedem totfel cu Franția. Războiul din 1870 i o jucărea față cu un nou război. Nu ar fi iertat să se ridice Franția decât după un secol. Cine s'ar pute împotrivi la casa de război responsabilitatea asupra Scopul suprem al constituției e apărarea țării lui federal. Guvernele sînt hotărîte, a nu se atirne siguranța țării dela majorități scotoare, ci își vor pune în cîmp pînă toate turile lor constituționale, ca Germania să nu bucure de mai puțin seut, decum îl pretîndu ritățile ei militare. Guvernul cere 40.000. m. pentru apărarea și întărirea granițelor, aia d'acestia alți 60.000 de oameni. Cestiune tim

pului este o discuție a timpului mai recent. Noi cerem septenatul, numai, pentru-că acesta e un compromis vechiu, ear' compromisele sunt temelia vieții constituționale. Cu cât e mai lungă durata concesiunii cu atât mai mulți soldați experți vom avea, cu cât mai des se impun concesiunile, cu atât mai des vin crizele. Sînteți D-Voastre atât de sîtoși de crize? Consiliul federal are după constituție dreptul, a aproba sau a desaproba fiecare hotărîre a „Reichstag“-ului. El nu s'a folosit nici odată de acest drept pentru a fi incomod, dar' o limită există pentru aceasta: siguranța în afară. O hotărîre, care după părerea noastră ar contrazice siguranței țerii, nu va primi nici odată aprobarea consiliului federal. Pentru-ce anume voțiți D-Voastre crize? După-ce a decurs septenatul, nu stă armata în aer, dacă nu ar fi urmat până atunci o înțelegere cu „Reichstag“-ul. Atunci există articolul 59 al constituției, care sună: Fiecare German apt de apărare are să servească sub steag. Atunci are împăratul, în urma articolului 63. dreptul, de a satori cifra prezentă, ear' după articolul 62, ar avea să se îndrepte etatul cheltuielilor militare după numărul prezent al combatanților. Dacă nu se poate aduce nici un conclud, atunci intră în vigoare plinitudinea împărătească cea mai mare. Nu v'compromiteți dar' prin cereride trei ani și de un an! D-Voastre nu ați cetit constituția. Noi nu cerem crize, ear' preste septenat nu lăsăm să ne alungați. D-Voastre nu puteți pretinde ca să facem atîrnătoare armata și existența patriei de dispoziția „Reichstag“-ului, atîrnătoare de majoritatea Windhorst-Richter. Noi vom o armată împărătească, ear' nu una parlamentară. Singur posibilitatea, a vorbi despre aceasta, ne-ar silii la dorința să facem un apel către alegători. Noi nu vom să lăsăm, ca să se ivească părerea, că „Reichstag“-ul poate să hotărască unilateral despre existența armatei, dar' nici împăratul nu va suferi, ca să se primejduască creațiunea sa a celor din urmă 30 de ani. Dacă D-Voastre nu împrăsciați grija guvernelor aliate, prin votarea grabnică și în întreg cuprinsul a proiectului, atunci noi vom apela la un alt „Reichstag“ și încă în curînd. (Mișcare, aplauze în dreapta.)

Tratat de comerț

între

Austro-Ungaria și România.

Cu privire la putința încheierii unui tratat de comerț cu Austro-Ungaria, „Economia Națională“ publică următorul articol, pe care îl reproduce și „Telegraphul“ oficios ca exprimând exact vederile sale asupra cestiunii:

Presa austro-ungară și în special ziarele „Neue Freie Presse“ și „Pester Lloyd“, se ocupă cu stăruință despre condițiunile, în care ar trebui să se încheie viitorul tratat de comerț dintre țările interesate. Lucrul este lesne de înțeles: sînt interese mari în cestiune; este vorba de piața României, care era un tîrg dintre cele mai asigurate și mai favorabile pentru Austro-Ungaria.

După o experiență de câteva luni vecinii, atât de amenințatori la început, au devenit mai curtenitori și mai drepi. Golul lăsat de lipsa de export pentru România a făcut să sufere atîta lume de lucrători, încât și cei mai îndârjiți contra încheierii unui tratat de comerț cu România, au înțeles, că nu mai merge cu falnicia și cu sfidarea. Ne pare bine de această schimbare, căci ea va ajuta la o înțelegere între cele două țări vecine. Cu toate aceste se pare, că dacă s'a schimbat tonul, versul, cântecul a rămas același. În adevăr, judecând după ultimele articole ale ziarelor austro-ungare, și în special după acela, pe care l'am publicat în numărul 51 al „Economiei Naționale“, sub titlul: Austria și România, vecinii nostri deși se arată foarte dispuși a reîncepe negocierile, ei stăruiesc în pretențiunile, care au ocazionat neînțelegerea între delegații austro-ungari și români.

Vecinii nostri nu admit cu nici un preț, ca România să aibă o industrie națională. „Neue Freie Presse“ dăce categoric:

„Numărul prietenilor ce pledează pentru o înțelegere cu România nu se va completa decât atunci, când noua convențiune va asigura industriei noastre de export o pozițiune, care va fi cel puțin analogă cu cea din convențiunea expirată, care și dînsa a fost destul de rea pentru noi, din cauza interpretațiilor arbitrare ale tarifului și din cauza vexațiunilor suferite din partea României.“

Dacă aceste cuvinte nu sînt decât o satisfacere platonice dată cetitorilor marelui țiar vienez, nu avem nimic de zis; dar' dacă ele înfățișează convingerile oamenilor serioși, apoi nu le putem admite. S'a declarat în atîtea rînduri, că nu se

mai poate acorda Austro-Ungariei o convențiune ca cea din trecut, căci prin aceasta interesele române ar fi foarte nedreptățite, și una ca aceasta nu se mai poate face astăzi. Nu mai este un secret pentru nimeni, că rezultatele expiratei convențiuni au fost împedecarea dezvoltării ori-cărei industrii serioase în România; că pentru viitor nu se mai poate încheia un tratat în condițiuni analoage; că a porni dela această basă, ori-ce înțelegere devine imposibilă.

Și temîndu-se, că nu s'a exprimat în destul de lămurit, țiarul vienez adaugă ceva mai jos:

„Adversarii convențiunii comerciale, cari sînt destul de numeroși la noi, și cari au în cap pe agrari, nu vor pute fi învinși decât atunci, când România va renunța la proiectele ei de a crea o industrie națională pe socoteala noastră.“

Curioasă pretențiune! Adecă, ca să se învingă agrarii austro-ungari, România să renunțe la proiectele ei de a crea o industrie națională pe socoteala Austro-Ungariei! Nu ne-a trecut nici odată prin minte să creăm o industrie națională pe socoteala noastră. Dar' ca țeara noastră să renunțe la un lucru atât de legitim ca creațiunea unei industrii naționale, aceasta nu se poate și nu se va pute, căci asemenea, renunțare ar fi perirea țerii, și nu noi putem mijloci una ca aceasta.

România nu a afișat pretențiunea, ca să creeze industria de astăzi până mâne; de aceea exigențele sale în materie de protecțiune se mărginesc numai la acele fabricațiuni, care există în țeară și pe care nu le poate sacrifica pentru bunul plac al agrarilor austro-ungari. Se vor face concesiuni asupra atîtor obiecte de industrie, care nu se fabricează și nu se pot fabrica pentru moment în România, însă a ni se cere să sacrificăm industriile noastre, pentru cuvîntul ca să nu jignim interesele fabricilor din Transilvania și aiurea, aceasta nu este cu putință de acordat.

Sîntem mîhnîți, că vecinii nostri nu 'și-au dat încă seama de starea spiritelor în România; ne pare rău că dîșii cred, că camerele și guvernul pot să facă ce voiesc. Mai înainte, că guvern și cameră nu pot face decât ceea-ce este în interesul general al națiunii, și nu aceste mari puteri ale statului vor lovi în industria națională.

Ca să fie mai bine înțeleasă, „Neue Freie Presse“, cere ca să fie libere la importul în România un șir de articole importante pentru monarhie (după părerea țiarului vienez), nu numai obiectele curat industriale, dar' până și articole ca scînduri, fîină, piele ordinară și articole de piele, țesături ordinare de pânză, hîrtie, lemnării și altele. Apoi dacă trebuie să aducem dela vecini scînduri, fîină, piele ordinară, lemnării, nu înțelegem, că am pute să le refuzăm. Mai bine, spre a le fi plăcuți, să le deschidem granița cu deservire, cu trecere de 4—5 la sută din valoare, și în schimb să ne mulțumim cu speranța, că vom importa în Austro-Ungaria cereale și vite, căci aceste sînt articolele, care ni se pun mereu înainte.

Am mai dovedit în această revistă, că Austro-Ungaria nu ne cumpără cereale de dragul nostru, ci numai pentru-că are nevoie de dînsule; că atunci, când nu simte o asemenea nevoie, nu ne cumpără nimic. Întru cât privește vitele, cu toate strigătele Ungurilor noi nu ne putem amăgi a crede, că este în destul să ni se dea voie, pentru-ca vitele noastre să fie și cumpărate. Astăzi chiar în Ungaria vitele sînt foarte ieftine și dacă ar fi granița deschisă să nu se creadă, că ne-ar îmbulzi cumpărătorii. Afară de aceasta ori-cât de legitim ar fi interesul proprietarilor de vite din România, sîntem siguri, că nici dîșii nu ar primi ca să se sacrifice industria națională, numai pentru-că Austro-Ungaria ar deschide granița pentru vitele noastre. Noi caută să împăcăm toate interesele legitime și nu ne poate fi permis să sacrificăm pe unele în favoarea altora.

Din cele expuse rezultă, că cel puțin principalele organe de publicitate din Austro-Ungaria nutresc speranța, că România n'ar pute ajunge la o înțelegere cu vecinii sei, decât consimțind să sacrifice cu deservire industria sa. Dacă acesta ar fi punctul de plecare al negociațiunilor între Români și Austro-Ungari, apoi negreșit, că sub auspicii puțin încurajatoare s'ar începe. Noi sperăm, că bărbaii de stat austro-ungari vor fi de altă părere; vor admite, că nu se poate cere României să sacrifice industria sa; că pretențiunile vecinilor se vor mărgini la cererea de concesiuni pentru fabricatele altor industrii, care nu există în România. În curînd trebuie să se hotărască și această cestiune, care agitează pe cei interesați din ambele părți.

Cronică.

Numiri. Ladislau Retsky, cancelist la oficiul de catastru, s'a numit de concipient de finanțe cl. II. lîngă inspectorul de dare al comitatului Bihorului; Iosif Schöffler, practicant la oficiul de vamă din Biserica-albă, s'a numit de oficial de vamă cl. VI la oficiul reg. de vamă din Vinga.

Visitatori de scoale. Ministrul de culte și instrucțiune publică a numit de visitatori de scoale pe Mihail Schopf, administrator de domenii pentru comunele Armeni, Alamor, Loameș și Măndra; pe preotul rom.-cat. din Văscău, Iosif Holbesz pentru comunele Văzarul-superior, Văzarul-inferior și Sîrbesci; pe funcționarul montan George Kremmer pentru comunele Finațe, Chimpina-infer., Chimpina-super. și Legheștel; pe preotul gr.-cat. Dumitru Brad pentru comuna Poiana.

Raportori economici. Ministrul ungar de agricultură, industrie și comerț a numit de raportori economici: pe șzolgăbirăul Antoniu Várady pentru cercul Marothului; pe învățătorul reformat din Hășdate, Ioan Sütös pentru cercul Hunedorii (com. Hunedoarei).

Nou oficiu postal s'a înființat în comuna St.-Mihail-romănesc din comitatul Timișului, începînd a funcționa dela 11 Ianuarie n. De acest oficiu postal se vor ține comunele St.-Mihail-romănesc, St.-Mihail-nemțesc și Utvin.

Camera advocaților din Cluj aduce la cunoscința publică, că avocatul Alexie Késmark a fost la propria cerere indus în lista advocaților ce aparțin acestei camere, — cu locuința în Teaca. — Camera advocațională din Arad face cunoscut, că avocatul din Arad Dr. Stefan Priegl a fost din nou indus în lista advocaților; ștersi din aceeași listă, în urma morții, au fost advocații Iosif Kovács și Ludovic Lúhász, numindu-se curatori pentru cancelaria celui dintăiu Stefan Déry, pentru cancelaria celui din urmă Dr. Stefan Kiss.

Sfințirea apei se va celebra aici în Sibiiu din partea militară prin pîrîntele capelan c. r. Simion Popovici la 6/18 l. c. cu obicînuita pompă militară în strada Schevis, la oarele 10 înaintea amezii.

Programa prelegerilor publice ce au a se ține, începînd dela 4 Ianuarie până la 8 Februarie v. a. c., în favorul „Reuniunii sodalilor români din Sibiiu“, în localul „Societății române de lectură“, strada Cisnădiei Nr. 7, în ordinea următoare:

1. „O biografie fără nume“ sau „Faurul din comună“ poveste, dl N. Cristea, ases. cons., în 4 Ianuarie v.
2. Necesitatea cunoscîntelor din istoria naturală pentru meseriași, dl Dr. D. P. Barcianu, profesor, în 11 Ianuarie v.
3. Despre economisări, dl Dr. Aurel Brote, director de bancă, în 18 Ianuarie v.
4. Însemnătatea fundațiunii „Andronic“ pentru meseriași români, dl Eugen Brote, ases. cons., în 25 Ianuarie v.
5. Despre căsătorie, dl Dr. Ioan Crișianu, profesor, în 1 Februarie v.
6. Despre bani, dl D. Comșa, profesor, în 8 Februarie v.

Sibiiu, 1 Ianuarie v. 1887.

Comitetul reuniunii.

Iubilen militar. Căpitanul ces. reg. Ioan Muntean din regimentul de infanterie 46, 'și-a sîrbat de curînd în Seghedin iubileul de 40 ani al serviciului sau militar. „Südung. Lloyd“ din Seghedin scrie despre această sîrbare următoarele: În preseara iubileului merse musica militară cu lampioane de diferite colori înaintea casei iubiliarului, unde execută în decurs de o oară cele mai frumoase piese. Pe timpul acesta merse o deputațiune a tuturor ofițerilor din garnisoană la iubiliar și îl felicită în numele ofițerilor din garnisoană. — În ziua sîrbării iubileului, toți ofițerii garnisoanei se întruniră în salonul de primire al iubiliarului pentru a-l felicită, ear' seara s'a ținut în casina militară un banchet festiv tot în onoarea iubiliarului. Căpitanul Ioan Muntean e născut în comuna Vesteșt lîngă Sibiiu; a luat parte la războaiele din 1859 și 1866, e proprietar al decorațiunii de aur de războiu, și totodată proprietar al unei case cu un cat în Seghedin.

Un nou fidecomis. Judecătoria cercuală din Biserica-Albă, publică concesiunea Maieștii Sale, prin care contele Ferdinand Bissinger-Nippenburg poate întemeia din bunul sau aflător în comitatul Caras-Severin un fidecomis de progenitură în favorul fiului sau contele Ernest Bissinger-Nippenburg.

O remaniere ministerială în România se va face chiar săptămîna viitoare, dîce „Telegraphul“.

Sănătatea dlui Cogălniceanu merge din ce în ce spre bine, raportează foile bucureștene.

„Arcul“, societate a plăpumarilor și tapițerilor români din București a dat Vineri în 2 Ianuarie 1887, în sala teatrului „Dacia“, un bal societății în folosul fondului filantropic al societății.

Vieță lungă. Femeia Anca Văduva din comuna Clejani, județul Vlașca (România) în etate de 110 ani, a încetat din viață.

Fortificațiuni rusești. „Pol. Corr.“ primese din Varșovia șcirea următoare: Fortificațiuni în giurul Varșoviei sînt atît de aproape de a se termina, încât la primăvară, cele mai multe frunte 14 forturi vor corespunde pe deplin scopului. Afară de aceea se vor începe la primăvară lucrările pentru clădirea altor 4 forturi noi: la termen stîng al Vistulei în direcțiune sud-vestică. Pentru viitorul cel mai recent sînt proiectate zidirea unor mari barace în imediata apropiere a orașului. — Calea ferată strategică, zidită acum de curînd între comuna Malkinia din guvernamentul Sidlice și între Brzesz-Litewski, se consideră în cercuri militare ca foarte importantă, și anume pentru-că prin această cale ferată se exoperează o legătură directă între Petersburg și Varșovia.

„Trădătorul“ Zancoff. „Agenția Havas“ primese șcirea, că Zancoff a fost primit în dimineața zilei de 11 Ianuarie n. la gara din Filipopol de poporul adunat cu șuerături și strigăte: Jos cu trădătorul! Poliția avea mult de lucru, ca să țină mulțimea în ordine, care la plecarea trenului arunca cu glod pe vagonul, în care se afla Zancoff.

Budgetul bulgar avînd un bilanț de 47,000,000, franci arată un excedent de 291.000 franci.

Al șeselea congres internațional al igienă și demografie. În Varșovia intră în 13 Ianuarie n. comisiunea organizatoare a congresului al șeselea internațional al igienă și demografie. S'a sator comisiunea organizatoare din mai multe corporații private din Viena. Moștenitorul de la dînd primit protectoratul congresului; ministrul Taaffe, ministrul cultelor Dr. Utsch, locuitorul baronul Possinger, al țerii contele Kinsky și primarul Utsch, declarat, că vor primi presiul onorar. O se va ține în anul acesta din 26 Septembrie până în 1 Octombrie n. în Viena. Guvernul austriac a votat pentru scopul congresului „ear' dieta Austriei-de-jos 2000 fl., au mîși alte diete sume corespunzătoare pentru cele ale congresului.

Din public. *)

Anunț prealabil.

Pentru adulți și tinerimea maimatură de ambe sexele se intenționează aici în be de șchi-derea unei

scoli pentru învățarea limbii moderne, în care se va preda de prefiori de specialitate limba: engleză, franceză, germană, maghiară și română. Pentru limba engleză și franceză deocamdată va fi limba de propunere, pentru germană, maghiară și română însă ori-cine va înțelege pașii ulteriori, dacă si intră în buința unui astfel de așezămînt, anunț cu rugarea, ca aceia, cari vî la această întreprindere, să binevoiască cel mult până la 1 Februarie. Spre scopul însușării se află depuse înscriere la expedițiunea acestor

Honorarul nu va fi mai mare de o lună, pentru care sumă se pot învăța și mai multe limbi deodată. Sibiiu, în 10 Ianuarie 1887. Direcțiunea provisorică: Dr. Ioan Crișian m. p., profesor seminarial, Victor Kloesz m. p., profesor de gimnastică, August Wigand m. p., profesor la scoalele reale.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu primesce răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“

Budapesta, 15 Ianuarie

deputaților. În desbatutului, referentul Hegel a declarat, că conversiunea proiectată a rabil, și pledează pentru indirecte spre acoperirea declară, că stările fină îngrijitoare. Horán

Berlin, 15 Ianuarie german, terminînd proiectului militar, a natul și a primit o voturi propunerea fenberg, adecă în prezență pretinsă de trei ani. Conservatorului și naționalismului propunerii lui sașianii și Dașinținut dela vo

După principiile de sagiulugă prin care și se distinge Februar Dietameași pr

Redactor

Extrase bisericesci-scolare.

Posturi vacante.

— Postul de paroh gr-or. în Prihodiște-Tătăresci, protopresbiteratul Zarandului (Arhidieceză) cu un venit anual de 409 fl. 50 cr. A se adresa până la 11 Februarie n. la pectivul oficiu protopresbiterat în Brad (cottul Hunedorii).

— Postul de docent-cantor gr-cat. în Reșița-română cu un salar anual de 300 fl., relut de cuartir 80 fl. și 30 metri de lemne. — A se adresa până la 25 Ianuarie n. la administrațiunea superioară a societății căii ferate priv. austro-ungare în Reșița-română.

Bursa de Budapesta

din 14 Ianuarie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	102.50
" " hârtie " 4%	92.25
Imprumutul căilor ferate ung. (1-a emisiune)	149.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	125.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	118.—
Bonuri rurale ung.	104.25
" " cu cl. de sortare	104.25
" " bânățene-timșene	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " transilvane	104.75
" " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.50
Imprumut cu premiu ung.	120.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—
Rentă de hârtie austriacă	81.75
" " argint austriacă	82.50
" " aur austriacă	112.25
Losurile austr. din 1860	137.—
Acțiunile băncii austro-ungare	875.—
" " de credit ung.	300.25
" " " austr.	291.40
Argintul	—
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	102.—
Galbeni împărătesci	5.91
Napoleon-d'ori	9.98
Mărci 100 imp. germane	62.—
Londra 10 Livres sterlingi	126.70

Bursa de Viena

din 14 Ianuarie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	102.45
" " hârtie " 4%	92.20
Imprumutul căilor ferate ung. (1-a emisiune)	149.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	99.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.—
Bonuri rurale ung.	104.60
" " cu cl. de sortare	104.—
" " bânățene-timșene	104.—
" " cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	104.—
" " croato-slavone	104.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.60
Imprumut cu premiu ung.	121.20
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—
Rentă de hârtie austriacă	81.55
" " argint austriacă	82.70
Rentă de aur austriacă	112.75
Losuri austr. din 1860	137.60
Acțiunile băncii austro-ungare	875.—
" " de credit ung.	299.50
" " " austr.	291.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.96
Napoleon-d'ori	9.98
Mărci 100 imp. germane	61.90
Londra 10 Livres sterlingi	126.50

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 29 și 30 Decemvrie 1886.

Vendătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libru	prețul lei în aur
Sasu	Schmierer	Porumb	1600	59 1/2	6.87 1/2
Zipa	Dreifuss	"	540	59	6.35
Lombardo	"	"	800	58 1/2	5.20
Matei	G. Mendl	Meiu	750	59 1/2	3.80
Perlea	Peirano	Porumb	2200	61	7.75
Petcu	"	"	700	58 3/4	7.—
Focșeneanu	"	"	1000	56 1/2	5.75
Sasu	Schmierer	"	1000	59 1/2	6.02 1/2
Perlea	"	"	1600	60 1/4	6.87 1/2
Chrisovloni	Verona	Grâu	2800	58 1/2	6.90
Diverși	L. Mendl	Orz	1300	57	10.80
Tetene	Roth	"	10000	42	4.—
Dimitriadi	Emberico	"	3500	42 1/4	4.10
		"	2400	41	4.—
		"	1400	46 1/2	4.67 1/2

Premiat totdeauna singur la 15 expoziții cu cele mai înalte premii, mai pe urmă în Londra 1883 cu două mari medalii pentru calitatea untului și pentru modul pregătirii ei.

Cea mai curată untură de pește medicală
al lui Petru Moller.

Pregătită cu multă îngrijire în propriile factorii ale lui Moller din ficat de proaspeți și sănătoși, plăcută la gust și miros, această untură se recomandă cu cea mai mare căldură îndrăgite și pentru copii de cătră cele dintăiu capacități pentru ușoara ei digestibilitate.

Prețu 1 fl. La 6 sticle gratuit pe postă. Vendătorilor rabat.

Se poate procura prin toate spițeriile și drogăriile din monarchie și en gros prin ul general pentru Austro-Ungaria: Robert Gehe, Wien, III Heu-Nr. 7.

Deposite: Sibiu: spițeria C. Müller, I. B. Misselbacher sen., negustori. Bistrița: Eischer, negustori. Blaj: spițeria C. Schieszl. Orăștie: spițeria Ios. Graffius. Iulia: I. B. Misselbacher sen., negustor. Cluj: I. B. Misselbacher sen. Mureș-ieu: spițeria D. Bernadi.

[358] 4-9

Practic dar de sərbători!

Scut în contra iernii!

Frumos! Călduros! Elegant! Ieftin!

Impermeabil în contra frigului și a umezelii sunt

Jachetele mele bărbătesci de iarnă,

produse în fabrica vieneză de jachete bărbătesci, pentru ne mai pomenitul preț ieftin de numai

1 fl. 80 cr.

Jachetele mele bărbătesci de iarnă sunt cea mai călduroasă și totodată sănătoasă îmbrăcăminte, pentru-că ele țin trupul cald, se dau foarte tare după trup și produc prin colosala lor ieftinătate senzație generală.

25.000 bucăți sunt deja vândute.

Fiecare, care voesc să aibă o jachetă de iarnă frumoasă, călduroasă și trainică, să comande numai decât, fiindcă încurg comande în masă și în cel mai scurt timp va trece depositul.

arte recomand cele mai sănătoase îmbrăcăminte ale mele produse după or Jäger din lână de oaie fină și deasă de cea dintăiu fabrică

de iarnă, cea mai fină calitate, bucata numai cu fl. 1.50.

de iarnă, cea mai bună calitate, bucata numai cu fl. 1.50.

Desate și trainice, în cele mai frumoase fasonuri.

no, lungi, groși și călduroși, părechia numai —40 cr.

no, lungi, groși și călduroși, părechia numai —50 cr.

de iarnă completă consistătoare din:

de iarnă, 1 cămașă normală de iarnă, 1 părechie de iarnă, 1 părechie de ciorapi Merinolungisau scurti, în olată vënd pentru neobiciunitul preț ieftin de numai fl. 4.

procura la

Geschäft für Winterwaaren Ant. Gans, III. Kolonitzgasse 6—25.

a se arăta, dacă statura e mare, mijlocie ori mică. Se e 24 ciasuri în toate părțile Austro-Ungariei prelungă a prețului.

[368] 6—11

Premiat cu nouă medalii de aur și de argint.

Dela magistratul capitalei și residenței ces. reg.
Viena

Distins prin repetite laude ale Maj. S. Împăratului Fr. Josif I.

mi-s'a dat concesiunea pentru purtarea unui negoț de mărfuri și de expediție. Mă folosesc deci de această ocasiune, spre a aduce în general la cunoștință, că eu țin numai mărfuri solide și excelente și mă voiu silii totdeauna a îndestuli pe musterii mei atât prin prețurile cele mai ieftine, cât și prin novități, pentru ceea-ce mă rog de comande de probă, deoarece-ce eu cinstesc fiecare,

care îmi face și cea mai mică comandă, drept suvenir un album cu toate tablourile din Viena împreună cu un complet courat de prețuri.

[367] 6

Grupul de ciasornice	Grupul de mărfuri	Grup divers
Pendule de Viena elegant ajustate, excelent mecanism garantat. Mecanism de umblat cu 1 greutate dela fl. 13 până la fl. 18. Mecanism de bătut cu 2 greutăți dela fl. 18 până la fl. 28. Mecanism cu repetiție cu 3 greutăți dela fl. 35 până la fl. 70.	Garnitură de argint-excelsior rămâne pururea alb ca și argintul veritabil. 6 buc. cuțite superfine fl. 2.— 6 " furculițe " " 1.20 6 " linguri de mâncare " 1.50 6 " lingurițe de cafea " .65 Aparat de fert cu spirt cu 3 flacări, cea mai nouă descoperire, foarte practic fl. 3.— Vestminte de iarnă. Jachetă-Stefania, se dă bine după trup, un port elegant fl. 2.50; în toate colorile supf. fl. 4.— Plaid de iarnă în cele mai moderne color, călduros și comod, bucata cu fl. 1.40. Ciorapi scurți și lungi de iarnă 6 părechi fl. 2, fini fl. 3.50 superfini fl. 5.	Țoale de cai 190 ctm. lungi, 130 ctm. late, groase ca scândura, practice pentru ori-care proprietar de cai. Bucata fl. 1.75. Țoale de birje pr. buc. fl. 3.— superfine în deosebite color și vârgi fl. 6.— Plapome din cel mai fin rouge, în toate nuanțele, roșu, albastru, galbin, orange, etc. pe deplin de lungi, pentru cel mai mare pat, bucata cu fl. 3.70, sau părechia cu fl. 6.80. Cravate bărbătesci pentru port pe două părți 6 bucăți sortate în cele mai frumoase mostre numai fl. 1.80, împreună cu un ac în formă de potcoavă cu brilianturi imitate fl. 3.— superfin fl. 5.—

Expedează numai prelungă bani gata ori rambursă ces. reg.

Ignaz Weiss

Wien.

II, Bez., Tempelgasse 6/14.

Stațiune pentru tramvay: Carl-Theater.

Distins prin comanda aproape ale tuturor membrilor. P. I. case împăr.

Premiat cu nouă medalii de aur și de argint.

Prima fabrică de casse ardeleană

A. G. ÖSZY
recomandă cassele sale

de bani

și

Cărți

sigure contra focului și a spargerii

anume construite și cari se pot descuia numai de cumpărători instruiți, de diferite forme și mărimi, cu prețuri mai ieftine decât fabricatele de acest soiul ale altor fabrici.

Cassele se pot vedă în localul fabricii

Sibiu,

strada Neustift Nr. 9.

Recunoștință publică.

Domnului A. G. Öszy, fabricant de casse în Sibiu.

Cu plăcere îti adevărim prin aceasta, că cassa de documente dublă, sigură în contra focului și a spargerii provădută cu nou perfecționat lăcat american de împuns și cu două lăcate chub în privința bunătații materialului și a lucrării precum și a prețului a aflat îndestulire și recunoștință. Aceasta o constatăm prelungă dorința de a țese oferi și pe viitor ocasiune de a obține în acest ram al industriei patriotice asemenea onoare și rezultate favorabile.

[288] 16

Direcțiunea

dela „Boden-Credit-Anstalt“ în Sibiu.

La recercarea fabricantului de casse de aci A. G. Öszy, prin aceasta se adevărește, că cele două casse de documente, duple, sigure în contra focului și a spargerii (înalt de 2-15 metri, în lățime de 1-38 metri) provădute cu nou perfecționat lăcat american de împuns și cu două lăcate chub, comandate dela susnumitul fabricant și fabricate de el însuși, atât cu privire la bunătaatea fabricatului, cât și cu privire la prețul moderat, au aflat cea mai deplină recunoștință.

Subserisa cassă de păstrare poate recomanda cu toată căldura ori-și-cui fabricatele de casse din patriă ale dlui A. G. Öszy.

Sibiu, 20 Ianuarie 1885.

Direcțiunea

dela „Hermannstädter allgemeine Sparkasse“.

Afară de atestatele de sus, mai stau spre privire la dispoziție încă alte multe scrisori de recunoștință și laudă.

Cafaloage de prețuri, ilustrate. la cerere se trimite gratuit și franco.

Representanță pentru Sighișoara Carol Fischer.